

Образложење жирија за доделу Награде „Павле Стефановић”, за 2022.
годину

Овогодишњу Награду „Павле Стефановић” коју додељује Удружење композитора Србије за музичку есејистику и критику, добила је музиколог др Ивана Миладиновић Прица, за критички есеј „Игра означитеља у *Игри сенке* Берислава Поповића”, објављен у књизи *Дифракције композиторског, музичко-теоријског, педагошког и друштвено-културног стварања Берислава Поповића* (Београд: ФМУ и МДС, 2022, стр. 136–144). Жири у саставу музиколог др Јелена Михајловић-Марковић; музиколог и музички критичар Јасмина Зеџ; музиколог Ивана Неимаревић, одговорни музички уредник Трећег програма Радио Београда; мр Милош Заткалик, композитор и теоретичар, и музиколог др Мирјана Веселиновић-Хофман, председник Жирија, донео је ову одлуку на састанку одржаном 28. септембра 2023. године. Награда је додељена 5. октобра 2023. године у Великој сали Студентског културног центра, у оквиру 32. међународне трибине композитора.

Др Ивана Миладиновић Прица, музиколог, доцент је на Факултету музичке уметности Универзитета уметности у Београду и шеф Одсека за музикологију. У свом научном раду бави се савременом музиком са фокусом на експерименталне праксе, дело Џона Кејџа и рецентно музичко стваралаштво у Србији. Објавила је две књиге, као и низ студија и чланака у колективним монографијама, зборницима радова и часописима (*Contemporary Music Review, New Sound, Glissando, Tacet, Трећи програм*). Учествовала је на националним и међународним конференцијама у Србији, Црној Гори, Пољској, Италији, Русији, Великој Британији, Белгији. Била је сарадник на неколико академских пројеката Факултета музичке уметности, као и на изложбама: *Freedom of Sound. John Cage behind the Iron Curtain* (постављене у Музеју „Лудвиг” у Будимпешти) и *Музика у Краљевини Југославији* (у Историјском архиву Београда). Тренутно учествује у пројекту *Историја и идентитет уметнице у српској модерној уметности*. Ауторка је бројних музичких критика објављиваних у Хроници Трећег програма Радио Београда и подгоричком листу *Побједа*. Сарађивала је са Музичким центром Црне Горе, Народном библиотеком Србије, Музичком омладином, као и са домаћим извођачима у реализацији низа пројеката. Добитница је студентске награде из фонда „Властимир Перичић”. Потпредседник је Музиколошког друштва Србије и секретар *Интернационалног часописа за музику Нови звук*. Члан је Удружења композитора Србије и Интернационалног музиколошког друштва.

Награђени критички есеј др Иване Миладиновић Прице „Игра означитеља у *Игри сенке* Берислава Поповића”, објављен је у зборнику написа *Дифракције композиторског, музичко-теоријског, педагошког и друштвено-културног стварања Берислава Поповића*, прошлогодишњем издању Факултета музичке уметности у Београду (Катедре за музикологију) и Музиколошког друштва Србије.

У овом напису на тему из области савременог српског музичког стваралаштва која је и иначе присутна у свим сегментима њеног професионалног рада, др Миладиновић Прица разматра Поповићев дувачки квинтет *Игра сенке* из угла промене типа музичке нарације у њему, а у односу на тип нарације којим се доминантно карактеришу Поповићева ранија дела. Вид нарације се мења у току Поповићевог стваралачког затишја омеђеног његовим композицијама *Medium tempus* (из 1972) и *Игра сенке* (из 1981). Ову промену ауторка сагледава као својеврстан *поетички* обрт. У њему се Поповићев експресивно висок тонус и заострен израз – артикулисан на бази композиционих средстава која се, да парафразирамо ауторку, *под креативним импулсом*

боре за нову, модернистичку музичку парадигму у српској музици – у *Игри сенке* преназначају у Поповићев *поетички сусрет* са изненада преминулим колегом и блиским пријатељем, Петром Озгијаном. Ауторка тај 'сусрет' тумачи као Поповићеву нову поетичку раван из које, међутим, не изостају, већ се – што у свом есеју и поентира! – у њу *узначају* његова ранија композициона обележја. Као основни *знак* у процесу тог преназначавања она с правом истиче малу секунду, тумачећи је као заједничку композиционо-техничку 'осовину' двеју поетика. Дакле као „иницијалну честицу” Поповићевог поетичког преназначавања. А оно резултира тиме да, по речима др Миладиновић Прице, „контемплација над Озгијановим музичким идејама” у делу *Игра сенке*, „заправо имплицира укрштање сећања и рефлексије, уписивање трага *Другог* ([тј.] одсутног пријатеља), који је кроз дело лакше или теже ухватљив”. И то зато што „Поповићев стваралачки поступак иде за дијалектиком откривања и прикривања, за таквим обликовањем музичког тока да би се отворило (о)сећање Озгијановог музичког дискурса”.

Интерпретација др Иване Миладиновић Прице је креативна и занимљива, заснована на поузданој музичкој анализи и флексибилном естетичком знању, језгровита у разради и флуентна у језичкој артикулацији.

У име жирија за доделу Награде „Павле Стефановић”,
др Мирјана Веселиновић-Хофман
(председник)